

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010432
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7617010432.10

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Martina Michalanského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. februára 2019, v trestnej veci proti G. S., obžalovaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 29.1. 2019 sp.zn. 5T/69/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. z a m i e t a sťažnosť obžalovaného G. S..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo dňa 29.1. 2019 sp.zn. 5T/69/2017 podľa § 72 ods.1 písm.b) Tr.por., § 79 ods.3 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného G. S. o prepustenie z väzby na slobodu pri existencii väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Podľa § 80 ods.1 písm.a) Tr.por. súd nenahradil väzbu prijatím ponúknuťej záruky dôveryhodných osôb, a to prom. práv. O. S. - otcom obžalovaného a C. S. - matkou obžalovaného za ďalšie správanie sa obžalovaného.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. súd neprijal písomný sľub obžalovaného k nahradeniu väzby.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. súd nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal sťažnosť obžalovaný G. S., ktorú zahlásil hneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní, po vyhlásení rozhodnutia, jeho odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok.

Sťažnosť obžalovaného G. S. následne odôvodnil obhajca obžalovaného. V písomných dôvodoch sťažnosti navrhol napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušiť a jeho prepustiť z väzby na slobodu, resp. dôvod väzby nahradiť prijatím niektorého z inštitútov ako sa toho domáhal v žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu.

Tento svoj návrh odôvodnil tým, že okresný súd na hlavnom pojednávaní okrem výsluchu jeho osoby, vo veci vykonal takmer celé dokazovanie a na podklade doposiaľ vykonaného dokazovania, ako aj jeho obhajoby je toho názoru, že došlo k takému oslabeniu dôvodnosti podozrenia zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že neexistuje dôvod, aby trestné stíhanie proti jeho osobe sa aj naďalej viedlo väzobne.

Už samotná táto skutočnosť dáva sama osebe dôvod na to, aby bol prepustený z väzby na slobodu a aby trestné stíhanie voči jeho osobe nebolo vedené vo väzbe, pokiaľ by predseda aj nadriadený krajský súd bol toho názoru, že aj v tomto štádiu trestného stíhania je naďalej daný dôvod väzby, tento navrhol nahradiť

v zmysle jeho návrhu na prepustenie z väzby, resp. väzbu nahradiť nasadením mu monitorovacieho zariadenia.

Podľa názoru sťažovateľa, argumenty uvádzané v písomnom vyhotovení uznesenia, ktorý zamietol jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, nemožno v žiadnom prípade považovať za dostatočné a navyše spôsobilé legitimizovať ďalšie trvanie väzby jeho osoby.

Tvrdenia poškodenej H., práve výsluchmi svedkov na hlavnom pojednávaní boli natoľko oslabené, že nič nebráni súdu, aby ho prepustil z väzby na slobodu. V dôvodoch sťažnosti obžalovaný taktiež poukázal na ust. § 82 ods. 4 Tr. por., t.j. na možnosť monitorovania jeho osoby technickými prostriedkami v zmysle zák. 78/2015 Z.z.

Na podklade sťažnosti obžalovaného G. krajský súd podľa § 192 ods.1 Tr.por. ako nadriadený orgán pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho, a to na podklade doposiaľ vykonaného dokazovania, aj nadriadený krajský súd opätovne dospel k záveru, že aj v tomto štádiu trestného stíhania naďalej pretrvávajú dôvody pre obmedzenie osobnej slobody obžalovaného G. z dôvodov tzv. preventívnej väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods.1 písm.c) Tr.por.

Už v predchádzajúcich rozhodnutiach nielen okresný súd, ale aj nadriadený krajský súd opakovane poukázal na osobu obžalovaného G. a jeho predchádzajúcu kriminálnu minulosť, z ktorej vyplýva dôvodná obava z možného pokračovania v páchaní obdobnej trestnej činnosti.

Na hlavnom pojednávaní dňa 29.1.2019 súd vykonal dokazovanie výsluchom znalca JUDr. MUDr. Jána Uhrína, znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatria a sexuológie a na podklade takto doplneného dokazovania spolu už s dôkazmi vykonanými pred okresným súdom, aj nadriadený súd dospel k záveru, že je potrebné doplniť dokazovanie, a to v zmysle návrhu obžalovaného, ktorý navrhol, aby bol vo veci vypočutý psychológ PhDr. Ľudovít Beleš a boli prečítané listinné dôkazy súvisiace s komunikáciou obžalovaného s poškodenou na sociálnych sieťach.

Nadriadený krajský súd aj v tomto štádiu trestného konania považuje za nutné zdôrazniť a poukázať, že na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania v žiadnom prípade nie je možnérobiť záver o takom oslabení dôkaznej situácie, ako sa to snaží vykresliť obžalovaný G. S. vo svojich vyjadreniach, resp. v dôvodoch písomne podanej sťažnosti.

Pokiaľ sa týka nahradenia väzby niektorým z inštitútov v zmysle Trestného poriadku, opätovne nadriadený krajský súd poukazuje na osobu obžalovaného G. S., predovšetkým jeho prechádzajúce odsúdenia, ako aj dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý bola na jeho osobu podaná obžaloba.

Nahradenie väzby niektorým z inštitútov Trestného poriadku tak, ako to navrhuje obžalovaný G. S. je len možnosťou, ale úlohou súdu je skúmať, či pre takýto postup sú splnené aj materiálne podmienky tak, ako na to poukazuje zákonodarca v ustanovení § 80 Tr.por.

V tomto štádiu trestného konania ani nadriadený krajský súd nezistil také konkrétne skutočnosti, ktoré by umožňovali nahradenie väzby niektorým z inštitútov v zmysle § 80 Tr.por., tak ako sa toho alternatívne domáha obžalovaný G. S.. V tomto smere nadriadený krajský súd poukazuje na dôvody napadnutého rozhodnutia, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a ničím viac nedopĺňa.

Pokiaľ obžalovaný G. S. v písomných dôvodoch sťažnosti eventuálne navrhol nahradiť dôvod väzby použitím technických prostriedkov v zmysle ustanovenia § 82 ods. 4 Tr. por. s poukazom na ustanovenie zák. č. 78/2015 Z.z., nadriadený krajský súd považuje za potrebné poukázať, že táto otázka ohľadne jeho osoby už bola riešená, pričom zo správy zo šetrenia k realizácii prípadnej novej kontrole pohybu jeho osoby použitím monitorovacieho zariadenia, tzv. náramku, vyplýva, že na adrese H. č. XX, kde

sa obžalovaný mieni v prípade nahradenia väzby zdržiavať, je signál pokrytia spoločnosťou Orange Slovensko v bielom poli, čo znamená, že je pre monitorovanie technickými prostriedkami nedostupný.

Z vyššie uvedených dôvodov preto nadriadený krajský súd sťažnosť obžalovaného G. S. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.